

Húsarhald...

Tað er øllum monnum kunnugt, at hjá tveimum monnum á sama báti við somu heimskorum kunnur viðurskiptini vera so ymisk, at meðan annar stendur seg væl, er hin farin undir beinkin og skyldar cystur og vestur.

Hvussu ber hetta til?

Innlogan hjá monnunum er jú tann sama, og tilsynalátandi líva báðir á nokunlunda sama »fótie«.

Munurin á, hvussu tað stendur niður hjá hesum monnum, er samsvarandi muninum ímillum, hvussu húsmøðurnar duga at halda hús, gera burtur úr tí, ið maðurin leggur til húsið.

Tað hevur tí hin allrastórsta týðning fyri okkara land, at okkara kvinnur fáa hin hollasta kunneleika til at halda eitt ókonomiskt húsarhald, ið kann vera forsvartligt heilsu- og sæð fyri húsfólkið.

Eitt oyðslugt húsarhald er minni enn so altíð eitt heilsuliga sæð forsvartligt húsarhald — tvørturímóti. Mangt av tí »dýra og finna«, sum pengarnir verða skvatlaðir burtur í, er beinleiðis skaðiligt fyri heilsuna, meðan biligur góður føroyskur kostur, hampiliga tilgjørdur, júst er hin frálíkasti fyri heilsuna.

Landhúsarhald...

Sum tað er við húsarhaldinum, soleiðis er tað við landhúsarhaldinum.

Eitt oyðslugt, óþjókkið og órókið landhúsarhald rennur tjóðina undir beinkin, har ið eitt sparið, þjókkið og rokjugt landhúsarhald ikki bert við sama tilfari kann fáa landið at standa seg, men at ganga fram í stórum.

Tað kann ikki sigast annað, enn at vit Føroyingar hava fort eitt vónaligt landhúsarhald.

Tað er syndarligt, sum vit hava dugað at gjørt lítið burtur úr tí tilfari og teim møguleikum, ið vit hava haft um hendur.

Vit hava oyðslað ella forsmelt milliónur og aftur milliónur burtur við at sitið passivir og hugt at, meðan aðrar tjóðir sum Englendir og Norðmenn og aðrir hava vunnið hundraðir av milliónum burtur úr somu møguleikum, sum hava liggið beint fyri hjá okkum at gjørt burtur úr.

Okkara vinnulívs kassar kundu verið fullir, um vit høvdu verið vaknir og dugað at troyst hvønn møguleikan, vit hava haft.

Okkara logtingskassar kundu verið so skikkaðir, at tá ið nú 1 kr. flýtur inn, kundu 100 kr. flotið og gjørt tað møgult at styðja og framt tær uppgávur, sum vit annars megu lata liggja vegna evnaloys.

Á okkara landshúsarhaldi má annað skil fáast, um vit ikki heilt skulu delta fyri borð og aldr sleppa upp aftur á turt.

Jørðin og sjógvurin megu planvíst troystast fyri hvønn møguleika — og á tilfikan hátt, at tað kemur øllum íbúgvárunum í landinum til góðar.

Alt, sum av privatum grundum

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: THORSHAVN Stiftet 1906. Afdeling: TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Nú er brátt tíð

at sirma eplaspokkar móti

svartaspillu.

Pulvir til sirmingarevni fáa tygum gott og biliga frá

TEKN. KEM.

FABRIKK OKKARA

HAVN

Kappróður.

Teir, ið ætla sær at luttaka í kappróðri á ólavsoke í Havn, biðjast um at boða frá seinast 24. juli til

felagið Kappróður.

Almenn vaccination

verður í býráðssalinum leygardagin 24. juli 1937 kl. 2 s. p.

Eftirlit av koppunum verður 7. august 1937 kl. 2 s. p. á sama stað.

Tórshavnar býráð, 22. juli 1937.

SKÓTOY, SOKKAR og UNDIRKLÆDIR

GOTT OG BÍLIGT

Telefon 15. NIC. JOENSEN Telefon 15.

FUNDUR

Norskur ishavsiskiskapur.

Docent Hoel úr Oslo heldur fyrilestur við ljósmyndum mána- kveldið kl. 8 s. p. í Sjótleikarhúsinum.

Fundarevni: Frágreiðing frá arbeiðinum sum fyrstoðumaður fyri »Norsk Ishavskontor«.

Inngongupeningur 1 kr.

REMINGTON SKRIVIMASKINUR

DALTON ROKNIMASKINUR

DUPLIKATORAR

BESTIR OG BÍLGASTIR

JENS AV REYNI

Foto

Apparater
Tasker
Film
Plader
Papir
Album

Hjalmar Jacobsens
bókahandil.

Tell. 84.

Føroya Førngrípafelag

hefur ársaðalfund miðvikudagin 15. sept. 1937 kl. 15 á Føroya Amts Bókasavni við hesari

dagsskrá:

- 1) Frágreiðing frá yrki felagsins.
- 2) Roknskapurin.
- 3) Ymist.

Stjórnin.

forðar hesum landshúsarhaldi, má bannast sum fíggindaskapur av tjóðini, samfelaginum.

Her mega ongar bloytir vera — og eingin tradisjón og »vin-skapur« sleppa uppmillum.

Tíðindi.

í Porkeri, 15. juli 1937.

Nú er long tíð síðan nokur bygdafjórðið hava staðið í hesum blaði. Mær tykir, at tað er vert at byrja aftur at skriva — kanska aðrir taka undir.

Nú er summarið farið at halla — komið er um longesta dag, og náttin fer at dimmast aftur. Ívart á jorð kann meira herligt vera enn ein føroysk miðansummar nátt? Men líverri, tað varar so stutt. Veturin hevur valdið her norðuri hjá okkum. Tó — eisini veturin kann hava sín vakurleika og hugnað — bert nokk er at brenna og líva av; men tað er stundum í minna lagi í hesum tíðum.

Seinasti vetur var berligur hjá mongum. Flest øll hava hjallin á sjónum, og hann er ikki altíð at líta á. Her í bygdini arbeiddu menn eitt sindur av akvegi — ella lat meg siga, sum er: teir arbeiddu nógv, men fingi lítið afturfyri — tó frægari var tað enn einki. Verri var tað óivað í teim bygdum, har einki tilfikt arbeið er at fáa.

Tann umtalaði akvegur verður lagdur millum Porkeri og Hov. Millum Fámjin og Óravík — Trongisvág verður eisini nú akvegur lagdur. Nú er eftir at fáa veg millum Hov og Óravík, so er øll Suðuroyggin samanbundið við akvegi undantikið 3 bygdir, báðar tær norðastu bygdin: Hvalbour og Sandvík og so Vikarbyrgi. Hvatt týðning akvegur hevur, vita øll, so tað skal ikki her nevast mikið um. Tað er bara harmiligt, at ikki øll Suðuroyin fyri langari tíð síðani er samanbundið við akvegi.

Kirkjubóhóndin skrivir í seinasta »Dagblaðið« um, hvussu stultskygdur teir menn eru, sum leggja sær traðir inn. Er tað rætt, so nýta akvegirnir einki, men hitt gamla orðtakið, sum eg nevndi í áðni: »Ringi er at hava hjallin í sjónum« passar líka væl nú á døgum sum fyrr. Hevði akvegur liggið um alla

Suðuroy, og rutubil kundi gingið eftir mjólk, smóri, osti eggjum o. s. fr., og allir teir brúnar dalarnir vóru grønir, tá hevði betri verið stalt enn er. Tað var á sinni sagt, at okkum ikki torvast revar á fyra beinum, tí ovsmikið er her av revum á tveimum beinum. At hetta var betri ósagt, ásanna allir Føroyingar nú, tá tað frættist, at Noregi selir fyrri 40 milliónir um árið í revaskinum. Harmiligt er, at framstandandi politikkarar ráða Føroyingum frá at leggja traðir inn og fáa sær revar, grisar, henn o. a., sum givið kundi pening í hópatali til landið.

Já, latum okkum fáa akvegir um alt landið og út í slíkar hagar, sum hóska til traðir, og latum okkum so organisera land. Brúkið — ikki við stór-bónda-feløgum, sum einki hava í byggu uttan at dyrka vorurnar mest møguligt, men við tradarmanna-feløgum, sum kunna seta soluna í »system«.

Hvat meining er í, at norðan-fjórðmenn gremja seg um, at teir ikki fáa selt eplir? Hetta ljóðar næstan sum søgan um Molshúgváarnar, tá teir fangaðu állin á sinni. Summir ætlaðu at brenna hann — aðrir at heingja hann o. s. fr. — at enda funnu teir uppá at drukna hann. Her í Suðuroy er einki at fáa uttan nokur spilt útlendsk eplir! — og norðanfjórðs? Já, — har liggja góð føroysk eplir og spillast! Állurin — — »se, hvor den vider sig — Døden er haard«, sagdu Molshúgváarnir.

Blóðini gremja seg nú um, at menn norðanfjórðs liggja við hópi av fugli, sum teir vilja sleppa av við fyri bílgan pening. Mundi tað ikki verið rættari, at fuglurin varð seldur her í Føroyum í staðin fyri alt, ið inn verður fort av kjoti og øðrum? eg ivist ikki í tí.

Men hetta tíðindabrevið er vorðið longri og meira viltfevnandi enn av fyrstan tíð ætlað. Tað er tí best at enda her — fyri hesa ferð.

J. H. D.

A.S.
BALSLEV & CO.
THORSHAVN

DELTA
TRÆLAST OG BYGNINGSARTIKLER

Største Lager.

Bedste Varer.

Billigste Priser.

Telefoner 20 og 237. - Tommerafdelingen Telefon 194.

Kioskin á Vaglinum.

Bygdafólk, Havnarfólk! minnst til kioskina á Vaglinum. Har fáast nýggjheitir frá inn- og útheiminum og ymist av góðgæti.

— Keypið tinganest heim við tykkum! —

Virðingarmest J. Danielsen.